Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0265

Invändning mot en delegerad akt: bevarandeåtgärder för fisket i syfte att skydda Nordsjöns marina miljö

Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om kommissionens delegerade förordning av den 2 mars 2018 om ändring av delegerad förordning (EU) 2017/118 om fastställande av bevarandeåtgärder för fisket i syfte att skydda Nordsjöns marina miljö (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA))

(2020/C 28/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2018)01194),

— med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ([1]), särskilt artiklarna 11.2 och 46.5,

— med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/118 av den 5 september 2016 om fastställande av bevarandeåtgärder för fisket i syfte att skydda Nordsjöns marina miljö ([2]),

— med beaktande av förslaget till resolution från fiskeriutskottet,

— med beaktande av artikel 105.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Enligt artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) ([3]) ska medlemsstaterna uppnå en god miljöstatus i den marina miljön senast 2020. Samtidigt föreskriver artikel 2.5 j i förordning (EU) nr 1380/2013 att den gemensamma fiskeripolitiken ska bidra till detta mål.

B. Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) uttryckte i slutsatserna till sitt relevanta vetenskapliga utlåtande ([4]) ett antal farhågor när det gäller de föreslagna åtgärdernas effektivitet för skyddade arter och livsmiljöer samt havsbottnens integritet. Dessa farhågor har inte återspeglats fullt ut i skälen i den delegerade förordning som ses över.

C. STECF konstaterade också i sitt vetenskapliga utlåtande att uppgifterna om det aktuella fisket, som de föreslagna åtgärderna bygger på, är från 2010–2012 och därför kan vara inaktuella.

D. Det okända antalet fartyg som skulle omfattas av de delvis tillfälliga undantagen enligt artiklarna 3b, 3c och 3e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/118, i dess ändrade lydelse enligt den delegerade förordning som ses över, skulle mycket väl kunna påverka de föreslagna åtgärdernas effektivitet.

([1]) EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.
([2]) EUT L 19, 25.1.2017, s. 10.
([3]) EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.
([4]) Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) (2017) – rapport från det 54:e plenarsammanträdet (PLEN-17-01).

E. Definitionen av ” alternativa bottenkontaktredskap” i artikel 2.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/118, i dess ändrade lydelse enligt den delegerade förordning som ses över, behöver preciseras. Om den omfattar elfiske skulle en sådan definition vara i strid med det förhandlingsmandat som parlamentet antog den 16 januari 2018 ([5]) i det ordinarie lagstiftningsförfarandet för antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder ([6]).

F. Påverkan av de ” alternativa bottenkontaktredskap” som föreslås skulle fortfarande kunna bli betydligt större än av andra, delvis förbjudna redskap (snurrevad eller skotsk vad).

G. Översyns- och rapporteringsklausulen i den föreslagna delegerade akten är inte tillämplig på de nyligen föreslagna zonerna och deras förvaltning, vilket gör det omöjligt att göra en transparent utvärdering av åtgärdernas effektivitet, särskilt när det gäller de alternativa bottenkontaktredskap som nyligen testats.

1. Europaparlamentet invänder mot kommissionens delegerade förordning.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och informera den om att den delegerade förordningen inte kan träda i kraft.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny delegerad akt där hänsyn tas till ovan anförda synpunkter.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

([5]) Antagna texter, P8_TA(2018)0003.
([6]) Lagstiftningsförfarande 2016/0074(COD).